MAGAZIN Sportiv

Poetul Al. Macedonski — un pasionat cicloturist

Calistrat Hogaș, Barbu Ștefănescu Delavrancea și Al. Vlahuță sînt nume binecunoscute de pasionați turiști de la sfîrșitul veacului trecut. Cine nu a gustat pagini din „România pitorească" a lui Vlahuță — acest neobosit cutreierător al meleagurilor noastre —, sau nu s-a aplecat cu interes asupra povestirii „În munții Neamțului" a lui Hogaș.

Alături de acești pionieri ai turismului din țara noastră, este cazul să-l așezăm și pe poetul Alexandru Macedonski. Acesta, însă, se înscrie în rîndurile drumeților pe două roți — cicloturiștii —, fiind autorul unui temerar raid velocipedic: București — Brașov — București. Raidul a fost efectuat în ultimul deceniu al veacului trecut, în tovărășia mai junelui său amic, Constantin Cantilli, cunoscut velocipedist de atunci, publicist, poet și dramaturg.

Despre acest raid, senzațional la vremea lui, C. Cantilli a publicat o broșură în prefața căreia Al. Macedonski mărturisește că „nemaivrînd să încalece Pegasul" a încălecat velocipedul. A făcut lucrul acesta la vîrsta de 40 de ani, într-o vreme în care sportul era considerat „un lucru neserios" și, mai ales, dăunător sănătății. Poetul s-a arătat un pasionat adept al cicloturismului, de vreme ce s-a încumetat la un drum atît de lung și anevoios. Un drum pe care nu-l putea face „la prima ieșire", ci în urma unei pregătiri, unui antrenament, care presupunea un minimum de ieșiri pregătitoare. Și, vom vedea, poetul a pedalat, nu glumă.

Iată ce notează Macedonski, în prefața amintită, privitor la înclinarea sa spre turism: „simt o nespusă mulțumire să mă duc de-a lungul drumurilor, să cutreier cîmpii și codri și să uit de mișelia, grijile și mizeriile orașului".

Se simte și în aceste cîteva rînduri, pe care le-am reprodus, fondul condeierului nemulțumit de „binefacerile" orînduirii de atunci, și care găsea, în peregrinările sale turistice, o evadare din neplăcerile cotidiene. De altfel, Macedonski, poet cu vederi progresiste, avea să sufere de pe urma scrisului său, care nu era pe placul clasei suprapuse.

Și iată-i, așadar, pe cei doi cicloturiști pornind la drum în ziua de 20 noiembrie 1894, de la „Capul Podului" (Piața Victoriei de azi) la ora 6 și jumătate dimineața, spre a parcurge distanța București — Brașov, 172 km.

C. Cantilli, pe care presa timpului îl lua în primire că tulbură cu velocipedul său promenada boierimii pe „Podul Mogoșoaia" (Calea Victoriei de azi, arteră pavată, pe atunci, cu lemn) povestește pe larg, în broșura sa, îndrăzneața călătorie sportivă. El amintește de „vîltul pneumaticelor: goana celor două năluci: zborul velocipedelor; mersul suierător al roatelor, șoseaua care se întindea mereu înainte, albă și prăfuită, mereu alunecînd dinaintea ochilor, ca o bandă de catifea cenușie a cărei extremitate se pierde în bruma albăstrie a depărtărilor"...

Povestirea e plină de imagini frumoase, poetice, aiăturea — de fapt — o entuziastă pledoarie pentru drumeție. Călătoria a fost presărată cu numeroase peripeții, inerente adepților sportului cu pedale de acum șase, șapte decenii. Prin sate, femeile se cruceau privind uluite la cele două „curioase arătări", cocoțate pe și mai curioasele lor velocipede; cîinii se țineau lîtă după ei și mai, mai să-i dărîme, dacă nu s-ar fi apărat cu nelipsita bicioșcă, prinsă la ghidon. Uneori, țăranii le adresau vorbe de ocară, iar copiii aruncau cu pietre după ei. Lucruri „gustate" din plin de către pionierii ciclismului la noi, pînă acum 3—4 decenii.

După 30 de kilometri de la plecare, cicloturiștii noștri au făcut primul popas la Tîncăbești. Trecuse o oră și jumătate de cînd părăsiseră Capitala. Deci, o medie orară de 20 km. Cifră de certă valoare, pentru anul 1894, ținînd seama de starea șoselelor și, mai ales, de curioasele „aparate" cîntărind cîteva zeci de kilograme.

O mică gustare, și ei își reiau pedalajul ajungînd la Ploiești, la ora 10. Aci, o nouă haltă. Prilej pentru ploieșteni — în special tineret și copii — să se bucure în jurul drumeților, privind cu admirație pe turiști și, cu multă curiozitate, „mașinile" lor.

După o jumătate de ceas, în care s-au reconfortat cu „o călugărească veche și icre de neuitat". Macedonski și Cantilli au pornit-o din nou la drum, oprindu-se la Cîmpina. De aici și pînă la Sinaia, ei au mers pe o burnită sicîitoare și rece. (Să nu uităm data la care cicloturiștii s-au încumetat la drum: 20 noiembrie, sfîrșit de toamnă).

Dar, se vede treaba că cicloturiștii nu-și propuseseră numai o ieșire de agrement, ci și o veritabilă performanță sportivă, căci iată-i întinzînd-o la drum, tot pe burniță, deși după-amiaza era pe sfîrșite. Seara se lăsase de-a binelea cînd au ajuns la graniță, în Predeal. Se înoptase. Înaintarea devenise foarte anevoioasă din cauza întunericului — pe care cu greu îl străpungeau felinarele cu rapiță ale velocipedelor — și, mai ales, din pricina șoselei noroioase. Mîinile înghețate abia mai stăpîneau ghidonul. Totuși, ei au coborît cu bine serpentinele spre Timiș și, în sfîrșit, iată că încep să se zărească luminile orașului.

La Brașov, Macedonski nu și-a dat numele adevărat. Se temea ca nu cumva poliția austro-ungară, știind poate ceva despre sentimentele lui antimonarhice să-i facă șicane sau, cine știe, să fie învinuit că „a adus revoluția pe velociped"...

A doua zi, o mică raită prin oraș și, la ora 10,30 „start" spre București. Din nou vremea a fost nefavorabilă. Într-atît, încît nu i-a lăsat să ajungă la Ploiești, capătul etapei prevăzut în itinerar. Au fost nevoiți să înopteze la hanul „Cele două cîrciumi".

În ziua următoare, drumul spre Capitală a fost presărat cu numeroase defecțiuni mecanice, care le-au răpit timp. Pe deasupra, s-a pornit și o vijelie teribilă. Înaintau anevoios, iar vîntul năpraznic din față mai să-i dea jos de pe velocipede. Luptînd din răsputeri cu intemperiile, ei au ajuns la „Capul Podului" pe înserat.

„În trei zile îndeplinisem cea mai extraordinară cursă din cîte s-au făcut pînă acum la noi, mergerea la Brașov și retur" își încheie povestirea C. Cantilli, acela care, un deceniu mai tîrziu, avea să efectueze, de unul singur, un temerar raid cielist București — Paris. De data aceasta, pe o bicicletă de curse, ușoară.

EMIL IENCEC

99 DE DIPLOME!

Să facem prezentările: Gabriela Rusu și Maria Vaida. „Gabi" are 11 ani, iar „Marica" este cu un an mai mică.

Cît de frumos execută Gabriela Rusu o „săritură artistică"!

Ce le unește în afară de vîrsta lor atît de apropiată? În primul rînd, pasiunea pentru învățătură. Atît una cît și cealaltă au trecut „linia de sosire" a fiecărei clase pe locul întîi. În sport, de asemenea, cele două pioniere obțin succese remarcabile, dovedind aptitudini deosebite pentru gimnastică.

Pregătindu-se în cadrul clubului sportiv școlar Luceafărul, Gabriela Rusu și Maria Vaida au început să cunoască și emoțiile competițiilor sportive. În ultimii doi ani au luat parte la toate concursurile de gimnastică organizate pentru copii, fiind de fiecare dată pe primul plan al întrecerilor. Gabriela a reușit să... aducă acasă 45 de diplome (dintre care 26 pentru locul I), în vreme ce Maria a obținut „doar" 44 de diplome (20 pentru locul I). De altfel, e normal: nu e Gabriela cu un an mai mare?

Amîndouă se pregătesc — în continuare — cu multă ambiție, conștiente că la gimnastică, mai mult poate decît la alte sporturi, rezultatele nu vin imediat. Dar... vin. Bineînțeles, dacă muncești, dacă lupți pentru ele!

prof. AURORA EBERT
Brașov

ȘTIAȚI CĂ...

...Iolanda Balaș a cucerit de 14 ori consecutiv titlul de campioană a țării la săritura în înălțime?

Primul titlu l-a cîștigat în anul 1951 — la vîrsta de 15 ani — cu o săritură de... 1,48 m.

...Florin Gheorghiu a devenit campion la... prima sa participare la campionatul republican de șah? Faptul s-a întîmplat în 1960, cînd Florin Gheorghiu n-avea decît 16 ani.

...Maria Diaconescu, sulițașa noastră ur. 2, a fost „descoperită" cu prilejul unor întreceri școlare? Primul său record de junioare: 46,19.

Șuțiețe: Maria Vaida în „extensie"

POȘTA MAGAZIN

EMIL POP, TURNU MĂGURELE. I. Voleibalistul Horațiu Nicolau a susținut peste 300 de meciuri internaționale. Să vă spun un ...secret: înaripările lui sportive sînt legate de canotaj și de atletism. La sulită a aruncat 61,85. Ceea ce nu e puțin pentru un... voleibalist! 2. Fostul antrenor al echipei Benfica, Elek Schwartz, nu este aceeași persoană cu Schwartz care a făcut ampă cu Bohay în urmă cu 30 de ani. Și nici măcar nu sînt rude...

I. GHINESCU, BOTENI. Să ascultăm cîteva melodii din albumul muzical alcătuit de dv.:

Dinamo București: TRAIEȘTE O ZI FRUMOASĂ.

Rapid: LA UN PAS DE FERICIRE.

Steaua: TE-ASTEPT PE ACELAȘI DRUM DE ALTĂDATĂ...

Steagul roșu: CINE-MI EȘTI? CINE-MI EȘTI? CINE-MI EȘTI?

Știința Cluj: SERENADA TINEREȚII.

Știința Craiova: CE NOROC AM AVUT.

Minerul Baia Mare: PĂSĂRICĂ MUTĂ-ȚI CUIBUL.

Progresul: RĂT IAR DRUMUL CĂTRE TINE.

ANDREI REGNEH, ARAD. 1. Pentru a fi gol, mingea trebuie să depășească linia porții — în aer sau pe pămînt — cu ÎNTREAGA ei circumferință și, bineînțeles, să considere arbitrul că s-a întîmplat așa. Altfel... 2. Ce se ar întîmpla dacă un meci de fotbal nu mai poate continua din cauza unei ploi torențiale care creează condiții improprii de joc? Nu există o regulă generală. La noi, regulamentul competițiilor fotbalistice prevede continuarea a doua zi a meciului, din minutul în care s-a întrerupt. Este o soluție justă.

DUMITRU VICTOR, CRAIOVA. Picioarele lui Pele sînt asigurate. În cazul unei loviri grave care l-ar pune în imposibilitate să mai joace fotbal, el primește cuvenita despăgubire din partea societății la care s-a asigurat și nicidecum de la clubul sau țara cu a cărei echipă s-a întîlnit. Nu este cazul însă să... compătimiți societatea de asigurări. Nu-i în pagubă, vă asigur!

M. BOGDAN. VATRA DORNEI. Pe marginea faptului că echipa de fotbal Minobradul din orașul dv. lupta pentru promovarea în categoria C, ați „ticluit" o epigramă:

Nu vă doresc mai știu eu ce,
Doar bine să jucați amici,
Ca „Bradul nostru" de aici
Să fie „transplantat" în... „C".
Și a fost!

TATAR GEZA, LIPOVA. Dintre competițiile fotbalistice internaționale deschise echipelor de club, cele mai importante sînt în ordine, următoarele: „Cupa campionilor europeni", „Cupa cupelor" și „Cupa orașelor tîrguri". Am indicat această ierarhie, ținînd seama de atracția pe care o exercită competițiile respective, de numărul echipelor pe care le antrenează, de valoarea lor etc., etc. Asta nu înseamnă însă că nu se poate ivi o... contestație! Poate c-o faceți chiar dv.!

LAZĂR ALEXANDRU, COMUNA HOZMAN. Patru atleți au alergat 100 m în 10 secunde: Harry (R. F. Germană), Jerome (Canada), Horacio Esteves (Venezuela) și Bob Hayes (S.U.A.).

RADU HERBAY, BUCUREȘTI. Aveți o memorie excelentă: făcînd bilanțul anului 1955, ziarul „l'Equipe" stabilea următoarea ierarhie în postul de interstinga: Kopa (Franța), Milutinovici (Iugoslavia), Ozon (România).

MIRCEA PROCA, TEIUȘ. „Cînd a suferit Dinamo București o înfrîngere la scor din partea rapidiștilor?". În ediția 1948—49: 5—2. Mă îndoiesc însă că victoria aceasta obținută acum 16 ani i-ar putea consola pe rapidiști!

CUCU PETRE, BUZĂU. Cîte feluri de șuturi există? Două — precise și imprecise! În ce privește tehnica șutului, poziția piciorului față de balon, acestea nu pot fi explicate într-un răspuns de cîteva rînduri la „Poșta Magazin" Cît explică antrenorii — și tot degeaba!

ION POȘTAȘU

GRAȚIE ȘI MĂIESTRIE

Gimnastica artistică feminină a încîntat întotdeauna prin grație și frumusețe. În întreaga țară, în școli și facultăți, zeci și zeci de mii de elevi și studenți fac parte din echipe sau ansambluri de gimnastică artistică.

Cine nu-și amintește de grandiosul spectacol cultural-sportiv organizat anul trecut pe stadionul Republicii în cinstea celei de a 20-a aniversări a eliberării patriei noastre? Cine nu-și amintește de repriza: **„Și școala este a tuturor"**, cînd pe gazonul verde, la lumina reflectoarelor, au apărut, desenate cu trupurile a sute de tineri și tinere, flacăra culturii și Ateneul, simbol al uriașei dezvoltări culturale în cei peste 20 de ani? Dar de repriza **„Valsul patinatorilor"** și îndeosebi cea a micilor balerine, care au adus pe „mozaicul scenei" un parfum inedit de prospețime și gingășie? Desigur, toți cei care am fost în acea seară pe stadionul din Dealul Spirii, nu vom uita niciodată minunatele exerciții care au îmănunchiat — armonios — tinerețea, grația și măiestria sportivă.

Iată, în fotografia de față, lotul republican de gimnastică artistică, făurind cu nespusă grație și meșteșug un crîmpei de exercițiu care, împletit cu altele, va da la iveală, cine știe, o temă din activitatea școlară sau studențească, din muncă sau sport.

Foto: T. Roibu

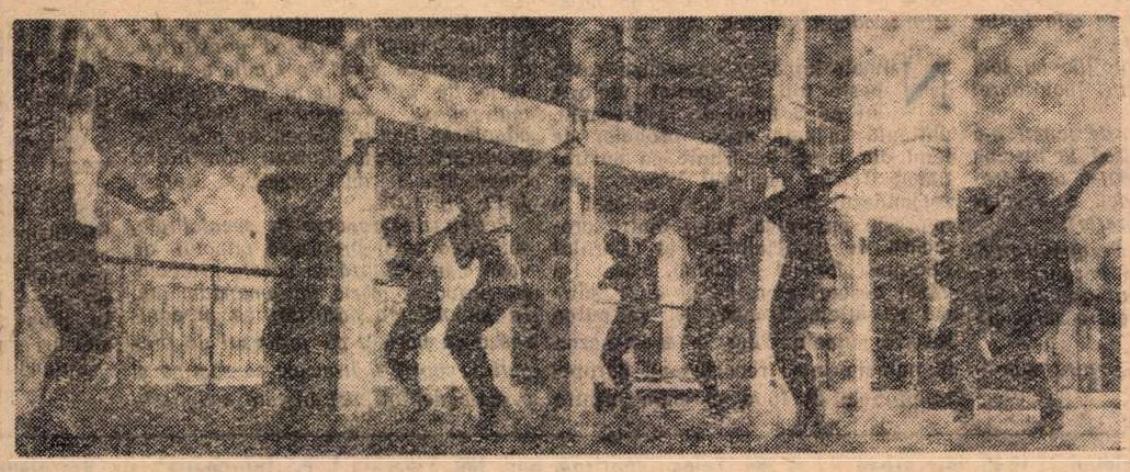

PE LITORAL?

Imaginea de față, trimisă de corespondentul nostru V. Secăreanu din Brașov, nu reprezintă un loc nou descoperit pe litoral. Fotografia a fost făcută pe Valea Rădăcădăului, cu prilejul concursului internațional de motocros la care au asistat 50.000 de spectatori. În așteptarea întrecerilor, mulți dintre ei au ținut să facă un... antrenament de acomodare pentru plajele de la Mamaia, Mangalia și Eforie...

1102 maeștri ai sportului

La data de 1 iulie 1965 mișcarea noastră sportivă număra 1.102 maeștri ai sportului. Cei mai mulți sînt la atletism: 121. Urmează tirul cu 90, canotajul cu 88, fotbalul cu 71, aviația sportivă cu 70, natație-polo cu 68, rugbi cu 61, handbal cu 55, lupte cu 49, baschet cu 45, volei cu 41, șah și gimnastică cîte 39 etc.

În ce privește numărul maeștrilor emeriți ai sportului, la aceeași dată el era de 102. Cei mai mulți — cum era și de presupus — sînt la handbal: 35. Urmează rugbiul cu 12, voleiul cu 10, caiacul cu 8, canoe cu 6, atletismul cu 6, tirul cu 5, canotajul academic și boxul cu 4, lupte cu 3, șahul și tenisul de masă cu 2, tenisul de cîmp, fotbalul, aviația sportivă, scrima, gimnastica și baschetul cu 1.